

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

เอาจริงเอาจังซี

ก่อนจ้งหัน

เข้าวันนี้พระมาฉัน ๓๙ องค์ สำหรับวัดนี้ที่ไม่มาฉันมีเยอะนะ วัดป่าบ้านตาดนี้ไม่เคยมีพระมาฉันจ้งหันครบองค์เลย มีขาดทุกวัน ๆ วันละ ๗ องค์ ๘ องค์ วันละ ๙ องค์ ๑๐ องค์ ขาดตลอด ท่านไม่มาฉันเรียกว่าท่านภาวนา การภาวนากับเรื่องการขบ การฉันสำหรับพระปฏิบัติของเราที่มุ่งหน้าต่ออรรถต่อธรรมอย่างยิ่งแล้ว ต้องได้สังเกต การฉันกับการภาวนา เรื่องกิเลสชอบอาหารดี ๆ ฉันได้มาก ๆ กินแล้วนอนก็ตีไม่รู้จักตื่น พลิกนั่นพลิกนี่อยู่นั่นละ อาหารมันกล่อมให้หลับ ตั้งสติไม่ได้ ล้มผล็อย ๆ ตั้งสติ ธาตุชั้นนี้มีกำลังมากทับจิต แล้วภาวนาไม่ดี ถ้าทับมากภาวนาไม่ดีเลย

ด้วยเหตุนี้นักปฏิบัติ ท่านที่เป็นนักสังเกตท่านจึงต้องผ่อน เช่นอย่างอาหารตามแต่จริตนิสัย ส่วนมากถูก การผ่อนอาหารสำหรับธาตุชั้น ผู้ที่ภาวนาถูก อย่างอื่นก็ให้พิจารณาไปตามจริตนิสัยของตน ถ้าไม่พิจารณาเลยไม่ได้นะ สักแต่ว่าทำ ๆ ทำไปอย่างนั้นไม่ได้เรื่องได้ราวไม่ได้หลักได้เกณฑ์ ยิ่งพระเป็นนักภาวนาเพื่อมรรคเพื่อผลโดยแท้แล้ว ต้องได้เป็นผู้สังเกต สำคัญมาก เฉพาะอาหารนี้สำคัญมากทีเดียว ฉันอาหารน้อยตั้งสติได้ดี ความเพียรดี สตินั้นสำคัญ ที่ว่าความเพียร ๆ ขึ้นอยู่กับสตินะ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอะไร ถ้าสติดีก็เรียกว่าความเพียรดี สติพลาด ๆ ความเพียรไม่ดี

เรื่องสติเป็นพื้นฐานตลอดในธรรมทุกชั้นไปเลย จนกระทั่งมหาสติมหาปัญญาปราศจากสตินี้ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนไว้ว่า สติ สัพพุตถ ปตฺถิยา สติจำต้องปรารถนาในที่ทั้งปวง ไม่มียกเว้นเลย นี่เรื่องสติ ผู้ภาวนาให้สังเกตตนเอง สติพลาดไม่ดี สติจับติด ๆ ไม่ว่าธรรมชั้นใดจะตั้งได้ไม่สงสัย จิตฟุ้งซ่านรำคาญก็ตามถ้าสติดีแล้วครอบได้ ๆ ตั้งได้ แต่สติจะดีขึ้นอยู่กับอะไรที่เป็นข้าศึกหรือเป็นคุณต่อสติ ต้องพิจารณาเฉพาะอาหารเป็นข้าศึก ถ้าฉันมากฉันไม่สังเกตสังกาเป็นข้าศึก ภาวนาไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร

ผู้ภาวนาต้องเป็นนักสังเกต ไม่สังเกตไม่ได้ ทำไป ๆ เหลวไหล ๆ ไปที่ไหนมีแต่กรรมฐาน หากมีแต่กรรมฐานเหลวไหล สักแต่ว่าทำ ๆ ไม่พินิจพิจารณาตามทางของ ศาสดา พระพุทธเจ้าพรวดพราดเมื่อไร ไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้าชู้ ๆ พรวดพราดนะ ละเอียดลออกทุกอย่าง จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสสิ่งใดออกมาถูกต้อง ๆ แม่นยำ ๆ เราผู้ไปศึกษาอบรมต้องได้พินิจพิจารณาตามธรรม แล้วก้าวเดินได้ด้วยความราบรื่นดีงาม อย่างไรก็ตามถ้าสติดี พื้นฐานของจิตนี้ต้องมี เช่นผู้ที่ภาวนายังไม่ได้หลักได้เกณฑ์

จึงยังไม่เคยสงบเลย เอาตั้งสติให้ดี เอากันตรงนี้ละ สมมุติสติกับอาหาร ผ่อนอาหารลง ตั้งสติให้ดีมันจะเป็นยังไง กำหนดดูเวลาเวลา วันนี้เราตั้งสติตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ มันจะผลออกกี่ครั้ง ดูให้ดี ถ้าผู้ได้ตั้งขนาดนั้นแล้วจะไม่ผลอ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่ผลอ สตินี้จ่อตลอดเวลา กิเลสเกิดไม่ได้นะ

มันจะเก่งขนาดไหนก็ตามเถอะเรื่องกิเลสนี้ เหมือนน้ำจะเก่งขนาดไหนมันเหนียวทำนบไปไม่ได้ กั้นอยู่ๆ แม่น้ำมหาสมุทรเห็นไหมมันก็มีฝั่ง ฝั่งนั้นละเป็นเครื่องกั้นน้ำมหาสมุทร สติเป็นเครื่องกั้นกิเลสทั้งปวง ถ้าสติดีแล้วกิเลสเกิดไม่ได้ มันจะตันขนาดไหนก็เกิดไม่ได้ ปิดช่อง เช่นอย่างสังขาร เรียกว่าช่องเกิดของกิเลส สังขารสมุทัยดันออกมา คือกิเลส อวิชชาปุจฉยา สงขารธา ดันออกมาๆ สติบังคับเอาไว้ไม่ให้ออก เอาธรรมแทน ปิดประตู เช่น พุทโธๆ เป็นต้นนะ ผู้ตั้งรากฐานใหม่ให้มีแต่คำว่าพุทโธๆ คิดปรุงคำว่าพุทโธกับคิดปรุงเรื่องราวคะตัมหาต่างๆ นี่ผิดกันมาก นั่นเป็นทางเดินของกิเลสจะเป็นไฟเป็นไฟขึ้นมาทันที ถ้าคิดปรุงเรื่องอรรถเรื่องธรรมใจจะสงบลงโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งตั้งสติได้

ท่านทั้งหลายมาภาวนาให้พากันสังเกตนะ อย่ามาพรวดๆ พรวดๆ มาดูนั่นดูนี่ดูไม่ได้หน้าได้หลังอะไร ขอให้ใช้ความพินิจพิจารณาถ้าอยากเห็นธรรมวิเศษของพระพุทธเจ้าประจักษ์ใจแล้ว เราจะทราบความวิเศษขององค์ศาสดาเอง ขอให้ธรรมเข้ามาสัมผัสใจมากน้อยเถอะ จิตใจจะลงต่อพระพุทธเจ้าโดยลำดับ จนกระทั่งจิตหมอบราบเลยเพราะรู้อย่างเดียวกัน ความบริสุทธิ์อย่างเดียวกัน ถ้ามพระพุทธรูปเจ้าทำไมเท่านั้นพอ กราบพระพุทธรูปเจ้าอย่างหมอบราบเลย นั่นละผู้ยอมศาสดากิเลสขาดสะบั้นผู้เก่งกว่าศาสดานั้นกิเลสเหยียบหัวเอาๆ พากันจำให้ดี

บรรดาประชาชนพี่น้องทั้งหลายก็วันนี้เป็นวันพระ เป็นวันสั่งสมความดีงามเข้าสู่ใจ การชวนชวายนอกเพื่อธาตุเพื่อขันธ เราชวนชวายนอกทุกวันๆ ทางพุทธศาสนา ท่านให้ผ่อนคลายในวันเสาร์วันอาทิตย์ วันพระวันโกน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ วันเช่นนี้ให้ชวนชวายนอกปฏิบัติภายในคือบุญคือกุศลเข้าสู่ใจ อันนี้ละจะฝากเป็นฝากตายได้กับบุญกุศล สิ่งเหล่านั้นพอลมหายใจเราขาด อันนั้นเขาเป็นของเขาอยู่แล้ว เขาไม่ไปสวรรค์ ไปนิพพาน ไปนรกอะไร

ตัวใจนี้ตัวจะไปได้ทั้งนรกไปได้ทั้งสวรรค์ อะไรจะพาให้ไป บาปพาให้ไปนรก บุญพาให้ไปสวรรค์ จะติดอยู่ที่ใจ สิ่งเหล่านั้นไม่ติด สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไรไม่ติด แต่บาปกับบุญนี้ติดแน่ ให้ระมัดระวังอันนี้ให้ดี ให้สั่งสมความดี เมื่อความดีงามมีแล้ว จิตนี้ไม่ต้องหาใครบอกทาง บุญกุศลบอกเอง ฟุ้งถึงเลย จำให้ตึ้นนะ เอาละให้พร

ที่พูดว่าตั้งสติตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ใครมาพูดอย่างนี้ และใครทำอย่างนี้ ไม่ค่อยมีนะ ทำลอยๆ ไปสักแต่ว่าทำๆ มันก็ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เอาจริงเอาจังซี ธรรมพระพุทธเจ้าแหละแหละเมื่อไร สำคัญตรงนี้ ที่พูดมานี้เราทำมาแล้วนะ จิตเจริญ แล้วเสื่อมๆ หาเหตุหาผลไม่มี มันทำไมจึงเจริญแล้วเสื่อม ความเพียรแทบเป็นแทบ ตายทำไมมันถึงเสื่อมได้ต่อหน้าต่อตา เพราะเหตุไร จึงมาจับได้ที่จิตไม่ได้มีค่าบริการม สติไม่ติดนั้นมันผลอได้ เอาตรงนี้ละ พอว่าเอาตรงนี้ลั่นลงไป เหมือนวาระฆังดังเปิง นักมวยต่อยกัน เอาตรงนี้ละที่นี้ผลอไม่ได้เลย จึงได้คำพูดมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ตั้งได้ เจริญแล้วไม่เสื่อม ขึ้นเรื่อยเลย จึงว่า อ้อ เป็นอย่างนี้เอง จึงได้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย

หลังจั้งหัน

(ลูกศิษย์เป็นโรคมะเร็งปากปัจฉัยมาทำบุญ) เวลานี้มะเร็งมันแก้ไม่ตกไม่ใช่ เหรอ สมัยที่พ่อแม่ครูจารย์ป่วยนั้น อันนั้นเป็นวัณโรค ใครเป็นวัณโรคแล้วเรียกว่าเขียน ไบตายเลย ไม่มียาใดแก้ตก สมัยนั้นระยะนั้นวัณโรคเป็นโรคที่ร้ายแรงมากที่สุด พอว่า เป็นวัณโรคเหมือนว่าจะสลบทั้งเป็นเลยเพราะไม่มีหาย ตายเลยๆ เตี้ยวันนี้มะเร็งนะ มะเร็งก็แบบเดียวกัน

...พอพูดถึงโรงพยาบาลก็อย่างนี้แหละ ไปจุดไหนๆ ช่วยอย่างนี้ละ บางแห่งซื้อ ให้หมดเลย ยกไปตั้งใหม่เลย เป็นอำเภอฝาง ขอนแก่น ไปดูเหมือนว่าอยู่ในครัวไฟเขา โรงพยาบาล พอเข้าไปเห็นผ้าคลุมอันหนึ่งโผล่ขึ้นมา เอ๊ะ นั่นอะไร ถ้าเป็นศพก็ศพตาย แล้วรอแต่จะเผา เขาว่าเอกซเรย์ มันเป็นอะไร มันเสียใช้ไม่ได้มาได้ ๓ ปีแล้ว เปิดออก ดูซินะ เขาเปิดออกให้ เราก็ให้เลย อย่างนั้นละ เรียกว่าให้ ให้ทันทีเลย ก็มันใช้ไม่ได้มา ๓ ปีแล้วว้าเง จากนั้นก็ถามถึงเรื่องโรงพยาบาล เหมือนว่าอยู่ในครัวเรือนเขา ที่ ๙ ไร่ อยู่กลางตลาด โอ้ย ยังไงกัน ที่จะขยายใหม่ไม่มีเหรอ ถ้ามีจะซื้อให้ เขาบอกว่ามี เราก็ให้ติดต่อเขาดู เราก็ไปดูเองอีกด้วยนะ

ที่ดูเหมือน ๒๕ ไร่พอดีเลย มันเป็นเนินพอดี กว้างกว่านั้นก็ไม่ได้มันต่ำทั้งหมด เหมาะสมเนินนั้นเนินเดียว เป็นเนินสูงๆ ตกลงเอาหมดเลย ก็ลั่นไม่รู้ เอาหมดเลยไม่ ต่อกันละ แต่เราบอกเครื่องอุปกรณ์ที่จะมาสร้างโรงพยาบาลนี้เราไม่มีนะ เรามีแต่ซื้อที่ ให้เท่านั้น ถ้ารับรองก็เอากัน เขารับรองเขาจะขอทางรัฐบาลมาให้ ด้วยความจำเป็นดังที่ ท่านอาจารย์ให้อย่างนี้ๆ จะได้ เราก็ว่าเอาเลย เขาก็ได้จริงๆ เขาขอมาสร้างตึกใหม่หมด เลยเป็นเงินงบประมาณ ที่ดินเป็นงบของเรา ก็อย่างนั้นแหละไปที่ไหน ซื้อบางที่ก็ตัด ครึ่งกันเลย วาริชภูมิครึ่งหนึ่งเลย ไปที่ไหนจำเป็นก็อย่างนั้นแหละ แต่ไม่ได้ก็คือภูหลวง เขาไม่ขายก็หมดปัญญาเรา ที่ต่อกันไป ถ้าเขาขายเราจะซื้อให้เลย เขาไม่ขายเสียอย่าง เดียวเราก็หมดปัญญา ตกลงก็เลยคับแคบอยู่อย่างนั้นละภูหลวง

ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นละโรงพยาบาล มันคำนวณไม่ได้นะเครื่องมือแพทย์ รถยนต์ อะไรต่ออะไรอยู่ในนั้น ๆ หมด มีหน้าซ้ำที่ด้วย ซื่อให้ ๆ หลายแห่งนะ พรรณนา ไปก็ไม่จบแหละมันมากต่อมาก ช่วยอย่างนั้นละเราช่วยโลก เราพูดชัดเจน ถอดออก จากหัวใจมาพูดเลย จึงไม่มีคำว่าโกหกแม่เม็ดหินเม็ดทราย พูดคำไหนออกไปจริง เว้น แต่พูดเล่น ฟังแต่ว่าเล่น เช่นอย่างเล่นกับหมาที่ชั้ดกันเลย ไม่มีของจริงละกับหมา ชั้ด กันเลยกับหมา ถ้าเล่นกับคนเป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าจริงแล้วจริงอย่างเดียว ถ้าเล่นแล้ว เล่นใครมาจริงมาอยู่ด้วยไม่ได้ ชั้ดอย่างนั้นแหละเรา หันไปทางไหนเป็นอย่างนั้น

เรียกว่าเราช่วยเต็มกำลังความสามารถ เราไม่เอาอะไรเราบอกแล้ว ทุกอย่างเรา ทำด้วยความเมตตาทั้งนั้น จตุปัจจัยพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศประเทศไทยนี้กระจายทั่วประเทศ ไทยเหมือนกัน ให้เข้ากับเราไม่มีเลย ออกล้วน ๆ ด้วยความเมตตา เราบอกว่าพอแล้ว พอแล้วจะไปหาเอาอะไรมาอีกล่ะ ถ้าอย่างนั้นมันจะพออะไร ถ้าพอแล้วต้องพอ ไม่เอา ทั้งนั้น อะไรมาออกหมดเลย ทางเข้าทางออกเปิดโล่งไว้หมดเลย บางทีติดหนี้เขา ติด อยู่เรื่อยนะ มันจำเป็นจริง ๆ ไม่ทันใจ เอาเลย ติดหนี้ไปเรื่อย ติดหนี้ก็ใช้ได้เรื่อยอยู่ เรื่อง ติดหนี้ติดเรื่อยมันจำเป็น คำว่าไม่ทัน ไม่ทันก็เอาก่อน ติดหนี้ เป็นอย่างนั้นละ

ติดหนี้เพราะอะไร เพราะความเมตตา ไม่ใช่อะไรนะ เรื่องความเมตตา ความ เมตตาไม่มีเหลือ แบตลอด มีเท่าไรตกออกหมดเลย ความเมตตาตกออก ๆ ความ ตระหนี่กว่านเข้ามา ๆ ความเมตตาที่ปิดออกทั้งนั้น มีเท่าไรหมด ๆ อยู่อย่างนี้แหละเรา เราช่วยจริง ๆ เราพูดอะไรเราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย คือเราเอาของจริงออกพูด ทั้งนั้น เราไม่ได้พูดทะเลาะ ๆ แหละ ๆ เวลาจริงจริงมากทีเดียว เวลาเล่นเป็นอีกอย่างหนึ่ง เวลาจริงนี้จริงมาก ถึงไหนถึงกันเลย อย่างที่ว่าที่นี้แหละ จะให้ไร่ละล้าน ๆ เลย เขามา เขาจะไม่เอาชี่ที่นี้ ไม่ได้ ตกลงแล้ว ใคร ๆ เราจะให้แบบเดียวกัน สตางค์หนึ่งก็ไม่ให้ลด ให้เลย นางน้อยนี่ละที่มัน ๔ ไร่ ให้ ๔ ล้านเลย แล้วก็ถมดินอีก โถ ไม่ใช่เล่น ๆ แล้ว ปลุกตักขึ้นอีกหลังหนึ่ง จวนจะเสร็จแล้วละ ช่วยอย่างนั้นช่วยโลกช่วยไม่หยุดไม่ถอย

เมื่อวานนี้ยังได้พูดอยู่ เราเข้าไปโกดังเพื่อจะไปดูรายชื่อโรงพยาบาลต่าง ๆ ในวัน หนึ่ง ๆ มารับของจากโกดังนี้เท่าไรก็โรง พระท่านจะเขียนไว้หมดเพราะตอนค่าเราจะเข้าไป ดู พอตีกก็ไปเจอเอาโรงพยาบาลภูหลวง พอว่าโรงพยาบาลภูหลวง อ้าว ภูหลวงนี่ดูเรา เอาไปให้เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำไมถึงมาเอาอีกมันเป็นอย่างไง เอาบัญชีมาคั่นดู โรงไหน ๆ มีหมด โรงไหนให้วันที่เท่าไร ๆ ลงไว้ทั้งหมด นี่เราไปให้เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำไมวันนี้มาอีกแล้ว เป็น อะไรโรงนี้ละ คั่นดูก่อนมันสะดุดใจ เป็นเดือนนี้ละเราเอาไปให้วันที่ ๑๕ วันที่ ๒๘ เมื่อ วานเขามาเอาอีก มันตรงเป้งเลย นี่แสดงว่าไม่คิดช่วยตัวเองเลย มันลืมหัดวันละ โรงพยาบาลโรงนี้ นั่น เอาละนะ จะมีอะไรกันนะถ้าลงได้จับปั๊บแล้ว

ไปแต่ละโรงเราไปโรงไหนเราจะดูบัญชีเสียก่อน เดือนหนึ่งแล้วเราไปๆ คือจะ
ให้กระชั้นชิดกว่านั้นไม่ได้เพราะมากต่อมากที่เราจะให้ เมื่อวานนี้ ๑๓ วันมาขออีก มา
เอาอีกเมื่อวานนี้ จึงไล่เบียดกันจนได้หลักฐานมา เราเอาไปให้วันที่ ๑๕ เดือนนี้ แล้ววันที่
๒๘ มากี่เพียง ๑๓ วัน แสดงว่าของเอาไปให้นี้ได้ ๑๓ วันหมด แล้วมาขออีก นี่ไม่คิด
ช่วยตัวเองเลยโรงพยาบาลโรงนี้ นั่นเอาละนะ แต่ละโรงๆ เราไปประมาณหนึ่งเดือนเรา
ไปที่หนึ่ง ไประยะสั้นกว่านั้นไม่ได้ เพราะมากต่อมากที่ไปช่วยโลก

เมื่อวานมาติดใจอยู่โรงนี้แหละ ยังจะเอาโรงพยาบาลอีกนะนั่นนะ ของเล่น
เมื่อไร ไปถึงจะจี๋เลย เป็นอย่างนั้นนะไม่เหมือนใคร แล้วก็ให้หลักฐานพยานยืนยันด้วย
เอาหลักฐานมาดูจริงอย่างที่เรารู้ เราสะดุดใจก็ๆ ก็เอาไปให้เมื่อเร็วๆ นี้ทำไมถึงมา
เอาอีกแล้ว โรงอื่นเขาก็มีหัวใจเหมือนกัน ทำไมโรงนี้จึงแปลกกว่าเพื่อนละ เพียง ๑๓
วันหมดแล้วกลับมาเอาอีก นี่มันจะลืมหืมแล้วนะไม่คิดช่วยตัวเอง แน่ๆ เรามีหลักมี
เกณฑ์ไว้ทุกอย่าง จับตรงไหนติดเลยๆ ไม่พลาดแหละ อย่างโรงไหนๆ มาลงบัญชีไว้
หมดเลย โรงไหนมาวันที่เท่าไรๆ มาห่างหรือมากกระชั้นชิดอะไรอย่างนี้จะรู้ๆ อย่างที่ว่า
เมื่อวานนี้

เมื่อวานนี้ก็ไปคำตากล้า ถ้าเราไปโรงไหนก็ให้โรงละสองหมื่นๆ เดียวนี้ให้โรงละ
สองหมื่น แต่ก่อนให้แต่ของ เงินไม่ให้ ครั้นไปเราก็กถามเขาดู รายจ่ายสำหรับคนไข้
เดือนหนึ่งหมดเท่าไร บางโรงบอกว่าหมดเท่านั้นบ้างหมดเท่านี้บ้าง เราเลยคิดเฉลี่ยเอา
คือเดือนละหมื่นก็มี หมื่นกว่าก็มี สองหมื่นสามหมื่นก็มี เราเลยให้เฉลี่ยเอา คือให้โรง
ละสองหมื่น โรงนี้สองหมื่น โรงนั้นสองหมื่น เดียวนี้ให้อย่างนั้นทั้งนั้น ไปโรงไหนให้โรง
ละสองหมื่นๆ ทุกโรง เมื่อวานไปก็ให้สองหมื่น

นี่เราก็กี่สงสาร คนไข้ชีวิตจิตใจทุกอย่างมามอบไว้กับหมอกับโรงพยาบาล ตลอด
ญาติคนไข้ด้วยมามอบด้วยกันหมดเลย เราก็กี่ต้องได้ดู หมอถ้าไม่มีเครื่องมือก็ก้าวไม่
ออก แน่ๆ คนไข้มาอยู่นั้นไม่ได้อยู่ได้กินก็ไม่ได้ ต้องได้ช่วยทุกอย่างๆ นั่นแหละ ถ้าพูด
เรื่องเงินเราไม่มี เพราะมีไม่ได้ว่างั้นเลยเรา มีเท่าไรออกหมด ออกด้วยความเมตตา
ไม่ใช่ออกเพราะอะไร ออกด้วยความเมตตาแล้วๆ ออกตลอดเวลา ที่นี้คนที่เขาไปถอน
เงินเขาก็ยังมาพูดให้เราฟัง เลยทำให้เราคิดเหมือนกันนะ คือเงินสดมันไม่ทัน เมื่อเงิน
สดจะหมดแล้วไปถอนออกจากบัญชีมาเพื่อจ่ายๆ ที่นี้มันถอนแล้วมันไม่พออีก ไปถอน
มาอีก อย่างนั้นเรื่อยๆ นะเรา

เพราะเราถอนด้วยความบริสุทธิ์ทุกอย่าง เงินเหล่านี้เงินเพื่อโลกทั้งหมด ไม่ได้มี
คำว่ามัวหมองติดในบัญชีเลย ที่นี้ทางคนที่เขาไปถอน ทางธนาคารเขาก็ไม่ว่าอะไรละ
ไม่มีเขาก็ไม่ว่าอะไร แต่ทางนี้ก็คิดว่างั้น ถ้าถอนบ่อยนักกลัวทางธนาคารเขาจะคิด

อะไรต่างๆ กับทางวัดว่าฉัน เขามาคิดอะไรกับเรา เราว่าฉันนะ พวกนักโทษพวกโจรผู้ร้าย เต็มบ้านเต็มเมืองเขาทำไมไม่คิด ทำไมมาคิดกับหลวงตาบัวที่สุดแสนบริสุทธิ์แล้วนี่นะ ถ้าไปถอนบ่อๆ กลัวเขาจะคิดอย่างนั้นอย่างนี้ ให้เขาคิดไปบอกเลย ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังไม่กล้านะ ที่เขียนใบถอนให้แล้วเขายังไม่เอา เขาเอาเงินของเขามาใช้ก่อนก็มี นั่นอย่างนั้นนี่นะ เขาคิดหน้าคิดหลังเพื่อเราเหมือนกัน

เราไม่ต้องคิด เอ้า.มาเมื่อไรให้ว่ามาหาเรา เงินนี้เป็นเงินของวัด เป็นเงินของความบริสุทธิ์แล้ว เราจะจ่ายด้วยความบริสุทธิ์ใจ เขาก็ไม่กล้าละ.ทางธนาคารเขาก็ไม่ว่าอะไร แต่เขาก็คิดของเขา เห็นว่าเราไปถอนบ่อๆ คือเงินไม่พอใช้เข้าใจไหม มันจ่ายระๆ อยู่รอบตัว นี่ที่ว่าเราไปถอนบ่อๆ ก็เลยเกรงใจทางธนาคารเขา กลัวเขาจะคิดอย่างนั้นอย่างนี้กับทางวัดว่าฉัน ให้เขาคิดมาก็บอกตรงๆ เลย ถ้าเป็นผู้ต้องหาเราจะเป็นเองเราบอก เราทำประโยชน์ให้โลกนี้ เขาก็ยังเกรงอยู่นั่นละ เรื่องโลกมันเป็นอย่างนั้น เรายังเป็นธรรมล้วนๆ เวลาไม่พอก็ต้องไปถอนออกมาๆ มีไว้ฝากไว้เพื่ออะไร ฝากไว้เพื่อถอนเพื่อทำประโยชน์ ก็มีเท่านั้น

คือเราไม่มีอะไรเหมือนโลกเขาณะ เราบริสุทธิ์จริงๆ ว่าอะไรตรงเป้งๆ ไปเลยโลกเขามีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคม ทางธรรมะเราไม่มี ตรงไปตรงมา นี่ก็ได้บอกกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายไว้ เวลาหลวงตาบัวตายนี้ เงินในบัญชีฝากธนาคารยังมีอยู่มากน้อยเพียงไร ให้ทราบเอาณะว่า เงินเหลืออยู่มากน้อยเพียงไรนั้นเพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเรา มันจะเหลืออยู่เป็นสักพันล้านหมื่นล้านก็เพื่อโลกทั้งนั้น ไม่ได้เพื่อเรา ให้เข้าใจตามนี้ ที่จะมาเพื่อเราไม่มี เหลือก็เหลือไว้เพื่อจะช่วยเหลือหรือเพื่อจะใช้เวลาจำเป็น ควรจะออกมากออกน้อยเราพิจารณาหมดภายใน ถ้าอันไหนที่ควรออกข้างนอกก็เอาไปเสียก่อน เงินสดมีเท่าไรเอา บางทีเงินสดไม่ทันเขาเอาเงินของเขามาช่วยก็มี แต่เขาไม่บอกเราณะ เขาเอาเงินของเขามาช่วยก็มี

แต่เรานี้สั่งอย่างเดียวว่า ถ้าเราสั่งเท่าไรให้ได้มาเท่านั้น เป็นอื่นไปไม่ได้ เราสั่งอย่างนั้นเลย มีเท่าไรไปหามาให้ได้ คือเราสั่งจะเอาเท่านั้น ให้เอาออกมาทันที เราจ่ายทันทีเลย ทั่วไปหมด เพราะเราจ่ายเพื่อโลก เราไม่ได้จ่ายเพื่อเรา สำหรับเพื่อเราไม่มีเพื่อโลกสงสารที่มีความจำเป็น

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๒๘ มีนา ทองคำที่หลอมแล้ว ๒๓๗ กิโลกรัม เป็น ๑๙ แท่ง ทองคำที่ยังไม่หลอม ๑๒ กิโล ๓๖ บาท ๒๒ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอม เป็นทองคำ ๒๕๐ กิโล ๓ บาท ๓๓ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบแล้วนั้นเข้าไปด้วยก็เป็น ๒๘๗ กิโล ๓๖ บาท ๒๒ สตางค์ นี่ก็จวนจะถึง ๓๐๐ แล้ว คือเรามอบ ๑๑ ตัน กับ ๓๗ กิโลกรัม ๓๗ กิโลกรัมหักออกมารวมอันนี้เข้า

ไป ได้ทองคำกับจำนวนใหม่นี้ ๒๘๗ กิโล ๓๖ บาท ๒๒ สตางค์ ให้มันได้ไปอย่างนี้ละ ค่อยไหลซึมเข้าไปเรื่อยๆ ไม่ไปไหนละ สมบัติเงินทองที่เข้ามาหาหลวงตานี้ไม่ไปไหนเลย ร้อยทั้งร้อยบริสุทธิ์สุดส่วนตลอดมา อันนี้ทองคำก็เหมือนกัน มันก็ได้เข้าไปเรื่อยๆ นี้ ๒๘๗ เกือบจะ ๓๐๐ กิโลแล้ว ๒๘๗ กิโล ที่มอบแล้วนั้นเป็นเรียกว่า ๑๑ ตันแล้ว ที่นี้เศษมานี้เป็น ๒๘๗ กิโล จวนจะถึง ๓๐๐ แล้ว

วันนี้ทองคำได้เท่าไร (ได้ ๓ บาทเจ้าค่ะ) เอ้อ ๓ บาท แน่ก็ได้ทุกวันๆ เมื่อก่อนได้เยอะนะ (เมื่อก่อนนี้ได้ ๑๔ บาทครับ) นู่นนะเมื่อก่อนได้ถึง ๑๔ บาท ออสเตรเลีย ฝรั่งเศสมาให้เป็นแท่ง รวมแล้วเป็น ๑๔ บาทพอดีเมื่อก่อนทองคำ วันนี้ได้ ๓ บาท เพิ่มเข้าไปทุกวันๆ หานั่นหาเพื่อแผ่นดินไทยเรา เราเป็นคนหาเข้ามาๆ เพื่อแผ่นดิน เพราะฉะนั้นใครมาข่มขู่ข่มขืนไม่ได้ เช่นเขาจะมารวมบัญชีก็พิดกันกับหลวงตานั่นเห็นไหม เงินเรากำลังขยับบัญชีๆ ทางนั้นปุบปับจะมาล้างเอาหมด เอารวมบัญชีเห็นไหมล่ะรัฐบาลก่อนนะ จะมารวมบัญชี ก็คือหมายความว่า จะมาเอาบัญชีที่แตะไม่ได้มันนะออกหมดเลย พอว่ารวมบัญชีเรารู้ทันทีเลย จึงบอก ทางนี้ก็ขึ้นทันที อย่ามาแตะขึ้นเลยนะ ถ้ามีปัญหาไปหามาใหม่ ทางนี้หามาแทบเป็นแทบตายมาล้างไปได้เหวอ

บอกว่าอย่ามาแตะทันทีเลย หายไปเลย แตะก็เอาจริงๆ ละเรา ถ้าลงได้สู้ไม่ถอยยังบอกแล้ว เหตุผลกลไกมีอยู่ที่นี่ ธรรมดาเราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเงิน แต่นี้เรากำลังขยับเงินเข้าทองคำเข้า ทางนั้นก็มาลากออกไป มันก็ขัดกันเข้าใจไหม มันมีเหตุผลอยู่นั้นนะ จึงบอกว่าอย่ามาแตะ บอกเลย ถ้ามีปัญหาให้ไปหามาใหม่มาเพิ่ม เขาก็ไม่กล้า เขาไม่มีปัญหา เขาไม่ไปหามาใหม่ แต่เขาก็ไม่เอาของเราไป เรื่องก็เลิกแล้วกันไป ถ้ามาทะเลาะไม่ได้มันนั้นเอาจริงๆ เหตุผลหลักเกณฑ์มีอยู่มาทำลายทำไม เอาเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz